

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΜΕΣΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Συνάντησις πέμπτη: **ΟΝΟΜΑ ΑΓΙΟ, ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΙΕΡΗ!!!** (2012)
ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Από τή στιγμή πού βαπτισθήκαμε στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος γίναμε Χριστιανοί. Προστεθήκαμε στήν ἀπειροπληθῆ φάλαγγα τῶν πιστῶν ἀκολούθων τοῦ Κυρίου. Ἀκολουθοῦμε τόν Χριστό, πιστεύουμε στόν Χριστό, ἀνήκουμε ἐξ ὀλοκλήρου σ' Ἐκεῖνον. Ὅ,τι μᾶς προσδιορίζει περισσότερο στόν κόσμο πού ζοῦμε εἶναι τό ὄνομα αὐτό: **«ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ»!**

Πότε ὁμως καί κάτω ἀπό ποιές συνθήκες ἀποκτήσαμε τό τιμημένο αὐτό ὄνομα;

Τήν πολύ σπουδαία αὐτή πληροφορία, ἱστορικήσ σημασίας θά λέγαμε, μᾶς τήν δίνει ὁ Εὐαγγελιστής Λουκάσ στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Γράφει:

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ: **«Χρηματίσαι ..... τούς μαθητάς Χριστιανούς».** (Πράξ. ια' 26)

Μᾶς μεταφέρει στήν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας, ὅπου ἡ Ἐκκλησία ἀρχίζει νά παίρνη μεγάλες διαστάσεις. Ὁ Ἄπ. Βαρνάβας βρίσκεται ἐκεῖ. Ἄνθρωπος ἀγαθός καί γεμᾶτος Πνεῦμα Ἅγιον καί Πίστι! Χαίρεται καί στηρίζει τούς νέους αὐτούς μαθητές. Αὐτή ἡ συμπεριφορά του κάνει ἀκόμη μεγαλύτερο πλῆθος λαοῦ νά προστεθῆ στους πιστούς τοῦ Κυρίου. Θεαματική ἡ προσέλευσις εἰς τήν πίστι! Ἡ Ἐκκλησία ἀπλώνεται ἀκόμη καί στους εἰδωλολάτρεις. Ὁ Ἀπόστολος χρειάζεται καί κάποιον ἄλλον γιά νά βοηθήσῃ στό ἔργο τῆς διδασκαλίας καί τῆς ἐνισχύσεως τοῦ πλῆθους αὐτοῦ τῶν Χριστιανῶν. Πηγαίνει λοιπόν στήν Ταρσό, βρίσκει τόν Σαῦλο καί ἐπιστρέφουν στήν Ἀντιόχεια.

Ἐκεῖ γιά ἕναν ὀλόκληρο χρόνο καί οἱ δύο Ἀπόστολοι συμμετέχουν στίς συνάξεις τῶν πιστῶν καί κηρύττουν τόν λόγον τοῦ Θεοῦ. Αὐτό βοηθᾷ πολύ! Στηρίζει ἀκόμη περισσότερο τούς πιστούς! Καθημερινά αὐξάνονται! Γίνονται «ὄχλος ἰκανός», δηλαδή πλῆθος ὑπολογίσιμο. Ἡ παρουσία τους γίνεται πιό αἰσθητή τώρα. Ὅλη ἡ Ἀντιόχεια μιλάει γι' αὐτούς. Καί θεός ἀπό ζήλεια, θεός ἀπό σκληρή καρδιά τούς ἔβγαλαν καί ὄνομα! Τούς ὠνόμασαν γιά πρώτη φορά: Οἱ «Χριστιανοί»!

Ἡ ὀνομασία τους προηγουμένως ἦταν «μαθηταί» ἢ «ἀδελφοί» ἢ «ἅγιοι». Οἱ Ἑβραῖοι τούς κοροΐδευαν μέ τό ἐπίθετο Ναζαρηνοί ἢ Ναζωραῖοι.

Τί λέτε, πειράχθηκαν πολύ, διαμαρτυρήθηκαν ἄραγε οἱ πιστοί τῆς Ἀντιοχείας, πού τούς ὠνόμασαν Χριστιανούς; (...)

Κάθε ἄλλο. Ἔστω κι ἄν οἱ εἰδωλολάτρεις τό ἔλεγαν εἰρωνικά, αὐτοί μέ χαρά τό δέχτηκαν. «Μάλιστα! Εἴμαστε τοῦ Χριστοῦ! Τί ὠραιότερο πράγμα»!

Ὁ Ἄπ. Παῦλος ἐπανελλημένα τό λέει: «Ὁὐκ ἐπαισχύνομαι.....» (Ρωμ. α' 16). Δέν κοκκινίζω, δέν ἐντρέπομαι νά κηρύττω τό Εὐαγγέλιο.... Ἀντίθετα «καυχῶμαι» (Γαλ. στ' 14) καί διαλαλῶ παντοῦ «Χριστόν ἐσταυρωμένον» (Α' Κορ. α' 23). Καί ἄς γελάτε ἐσεῖς. Εἶναι ὁ Σωτήρας μας. Καί μακάρι νά τό καταλάβετε κάποτε κι ἐσεῖς καί νά θελήσετε νά γίνῃ καί δικός σας Σωτήρας.

Ἀλλά οἱ εἰδωλολάτρεις, πού τρέφουν ἄσβεστο μῖσος κατά τῶν Χριστιανῶν, δέν ἔμειναν μόνον στό «Χριστιανοί». Βλέποντας ὅτι ὄλο καί περισσότερος κόσμος προσχωρεῖ στή νέα θρησκεία ἐξαπολύουν φοβερούς διωγμούς.

Τότε ἡ κοινωμία ἦταν γενναιότερη, καθαρότερη, καί ὄχι ὑποκριτική, ὅπως ἡ σημερινή. Ἄν καί ἡ εἰδωλολατρία μεσουρανοῦσε καί τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας διώκονταν καί ὑποβάλλονταν σέ φρικτά βασανιστήρια, ὅποιοι πίστευε στόν **Κύριον Ἰησοῦν** θεωροῦσε ἰδιαίτερη τιμή νά ὁμολογήσῃ τήν πίστιν του καί νά φωνάξῃ μέ θάρρος «Χριστιανός εἰμι»!

Τό ὄνομα αὐτό τά λέει ὄλα! Εἶναι τό *λάβαρο*, τό *ἔμβλημα*, τό *καύχημα* τοῦ πιστοῦ. Εἶναι τό *ὄπλο* γιά νά ἀντιμετωπίσῃ τούς διώκτες του. Ἡ *πρόκλησις* γιά νά ἀναμετρηθῇ καί νά νικήσῃ!

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες δέν φοβοῦνται τόν θάνατο, ἀλλά βαδίζουν μέ χαρά πρὸς τό μαρτύριο σάν νά πηγαίνουν «σέ χαρές καί ξεφαντώματα», γράφει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης.

Οι φοβερές απειλές τῶν διωκτῶν καί οἱ δελεαστικές τους προτάσεις δέν μπορούσαν νά νικήσουν τή δύναμι τῆς πίστεως πού ἔκρυσαν μέσα τους... ἄνδρες καί γυναῖκες, νεαροί ἔφηβοι -ἀγόρια καί κορίτσια- γέροντες καί παιδιά καί νήπια ἀκόμη!

Σκηνές ἀπεριγράπτου μεγαλείου λαμβάνουν χώραν. Ἡ σταθερότης καί ἡ ὁμολογία τῶν Χριστιανῶν γράφει ωραίες καί ἔνδοξες σελίδες γιά τήν Ἐκκλησία. Ἐλάτε νά τίς ζήσουμε τώρα ὅλοι μαζί...!

Νικᾶ ἡ πίστις...! Νικᾶται ἡ ἀπιστία...! . Θριαμβεύει ὁ Χριστός...!

ΔΙΗΓΗΣΙΣ:

Παράδειγμα ἐκφραστικό τῆς ἀλήθειας αὐτῆς ἡ ἀγία Αἰκατερίνη. Θαυμαστό καί δυναμικό πρότυπο γιά κάθε νεανική ψυχή ἡ Ἁγία! Γεννήθηκε στήν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου. Ἀπό μικρή ἔδειξε μεγάλη φιλομάθεια καί μορφώθηκε ἄριστα. Σπούδασε φιλολογία, φιλοσοφία, ποίηση, ἱστορία καί ρητορική. Μελέτησε τά βιβλία ὄλων τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων. Τίποτε ὅμως δέν ἱκανοποιεῖ τήν δίψα τῆς ψυχῆς της. Ἡ Αἰκατερίνη ζητᾷ τήν ἀλήθεια! Τήν ἀλήθεια πού ἀναπαύει τό πνεῦμα καί ξεδιψᾷ τήν ψυχή. Καί τήν βρῆκε ὁλόδροση καί ζωντανή στίς σελίδες τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Κατηχεῖται καί σύντομα βαπτίζεται. Τώρα εἶναι εὐτυχισμένη, ὄχι ὡς φιλόσοφος, ἀλλ' ὡς Χριστιανή. Ζῆ τήν ζωή τῆς πίστεως καί δέν τήν θαμπώνουν οὔτε τό κάλλος της οὔτε τό πλούτη, οὔτε ἡ εὐγένεια τῆς καταγωγῆς, οὔτε ἡ σοφία της. Κηρύττει μέ ζῆλο καί φλόγα τήν πίστι τοῦ Χριστοῦ! Τό σύνθημά της: «ὅλα γιά τόν Χριστόν». Μεγάλη δωρεά γιά τόν πιστόν εἶναι ὄχι μόνον τό νά πιστεῦν εἰς τόν Χριστόν, ἀλλά καί νά πάσχη γι' αὐτόν. Καί τήν δωρεά αὐτή τῆς τήν ἐχάρισε ὁ Χριστός.

Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης ὁ σκληρός Μαξιμιανός. Τρέφοντας ἄσβεστο μῖσος κατά τῶν Χριστιανῶν ἐξαπολύει φοβερὸν διωγμὸ ἐναντίον τους. Ἄναμεσα στοὺς συλληφθέντες καί ἡ νεαρά παρθένος, ἡ Αἰκατερίνη. Ἀτρόμητος στέκεται μπροστά στόν ἑπαρχο. Ἀστράφτει τό πρόσωπό της ἀπό χαρά, διότι θά ὁμολογήσῃ μέ θάρρος τόν Χριστόν καί τήν ἀλήθειάν του. Ἡ σειρά της φθάνει. Ἐκπληκτος μένει ὁ ἑπαρχος ἀπό τήν σταθερότητά της καί τήν ὁμολογίαν της. Τῆς ζητᾷ νά ἀρνηθῆ τόν Χριστόν κι ἐκείνη πλέκει τό ωραιότερο ἐγκώμιο γιά Ἐκεῖνον, πού εἶναι ὁ αἰώνιος Σωτῆρ καί λυτρωτῆς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἑπαρχος παρακολουθεῖ ἐμβρόντητος τήν ὁμολογίαν της, ἀλλά καί τήν εὐγλωττία καί τήν σοφία της καθὼς ἐπίσης καί τά ἀκλόνητα ἐπιχειρήματά της. Γιά νά τῆς κάμψῃ τό ἡρωϊκὸ φρόνημα καί νά ταπεινώσῃ τήν ὑπερήφανον Πίστι της διατάσσει νά συγκεντρωθοῦν ὅλοι οἱ σοφοὶ τῆς Ἀλεξανδρείας νά συζητήσουν μαζί της, πιστεύοντας ὅτι οἱ σοφοὶ θά κατεξευτέλιζαν τήν Χριστιανικὴν Πίστιν...!

Θά ἦταν πολὺ ἐνδιαφέρον νά παρακολουθήσῃ κανεὶς αὐτή τήν ἄνισον μονομαχία. Μιά νεαρά κόρη, ἀντιμετωπίζει τοὺς ἐκλεκτοὺς ρήτορες καί σοφοὺς. Σαρώνει τά χωρὶς βάσι ἐπιχειρήματά τους μέ τήν κοφτερὴ λογικὴ τοῦ Εὐαγγελίου. Τὰ ἐπιχειρήματά της τόσο ἰσχυρά καί ἀποδεικτικά, πού οἱ σοφοὶ ὄχι ἀπλῶς ὁμολογοῦν ὅτι ἐνίκηθησαν, ἀλλά καί ἀσπάζονται τήν πίστιν τῆς Ἁγίας. Τί κρίμα νά μὴν ἔχουμε τά πρακτικά τῆς δημοσίας ἐκείνης συζητήσεως! Τί κρίμα πού δέν ὑπῆρχαν τότε μαγνητόφωνα!

Ὅμως ὁ θρίαμβος ἀπὸ τήν ἀντιπαράθεσι ἐκείνη, ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστοῦ ἀπέναντι στήν εἰδωλολατρία κατεγράφη καί μᾶς συγκινεῖ κάθε χρόνο στήν μνήμη της (**25 Νοεμβρίου**) μέ τό ἀπολυτικίόν της: «..... ἐφίμωσε λαμπρῶς τοὺς κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν τοῦ πνεύματος τῆ μαχαίρα.....».

Ἀλλὰ ἡ ἀπιστία, ὅταν δέν κατορθώσῃ νά ἐπιβληθῆ μέ τήν πειθῶ, προσφεύγει σέ ἄλλα μέσα, πού δείχνουν ἀκριβῶς τήν ἀδυναμίαν της. Προσφεύγει στή βία καί τό μαρτύριο.

Ὁ ἑπαρχος ὠργισμένος καλεῖ καί πάλι μπροστά του τήν Αἰκατερίνη. Στά κολακευτικά του λόγια καί τίς δελεαστικές προτάσεις του ἡ νέα ἀπαντᾷ μέ σταθερότητα.

«Η καταγωγή μου είναι γνωστή σ' όλη την Αλεξανδρεία. Οί γονεΐς μου είναι από τους ευγενεστέρους ανθρώπους της αυτοκρατορίας σου. Πέρασα την νεότητά μου αναζητώντας την αλήθεια. Όσο μελετούσα, τόσο έβλεπα την ματαιότητα των ειδώλων. Έτσι έγινα Χριστιανή και πιστεύω στην μόνη αληθινή θρησκεία. Όλη μου η δόξα και τό καύχημά μου είναι νά φανώ αντίξια Χριστιανή και νύμφη του Ίησου Χριστού.....».

Τήν γεμάτη πίστι όμολογία της ακολουθεί τό μαρτύριο. Πρώτα ή άνηλής μαστίγωσις και ύστερα ό τετραπλός τροχός. Ό έπαρχος φοβάται τόν έντυπωσιασμό του πλήθους από την πρωτοφανή καρτερία τής δεκαοχτάχρονης και σύντομα διατάζει τόν άποκεφαλισμόν της. Η εύλογη ώρα φθάνει! Η Αίκατερίνη φορά την πορφύρα του μαρτυρίου! Κι από τότε κοσμεΐ τόν χορόν των Μαρτύρων του Δ' αιώνος μ. Χ.! Ψάλλει ή Έκκλησία μας.

«Αίκατερίνα και σοφή και παρθένος, εκ δε ξίφους και Μάρτυς....»!

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Τί νομίζετε ότι έπίστευαν οί σοφοί τής Αλεξανδρείας πριν αρχίσουν την συζήτησι με την Αίκατερίνη; (...)

Σωστά! Θεωρούσαν πώς ή συζήτησις μαζί της θά ήταν κάτι πολύ εύκολο κι ότι σε λίγα λεπτά θά είχάν άποδείξει πώς ή είδωλολατρεία ήταν ή αληθινή θρησκεία.

Ποιό όμως ήταν τό άποτέλεσμα;(...)

Όλους τους ψευδοσοφούς και κήρυκες τής άπιστίας τους κατετρόπωσε ή σοφία τής Αίκατερίνης. Δέν όμιλεΐ μόνον ή σοφή κατά κόσμον νέα. Όμιλεΐ ή γεμάτη πίστι Χριστιανή. Τά επιχειρήματά της, φωτισμένα από την δύναμι τής πίστεως και του Πνεύματος την χάριν, έχουν κάτι πού πείθει, συγκλονίζει. Πολλοί από αυτούς όμολογοΐν πίστι εις τόν Χριστό, με άποτέλεσμα νά όδηγηθοΐν όλοι στον διά πυρός θάνατο.

Τί ήταν ό Χριστός και τί ό χριστιανισμός για την Αίκατερίνη; (...)

Μάλιστα! Ό Χριστός είναι ό μοναδικός Θεός και λυτρωτής και ό Χριστιανισμός ή μοναδική θρησκεία, πού αξίζει κανείς νά την ζή με όλες τις δυνάμεις του. Και ή Αγία μας τό έκανε. Τό σύνθημα σήμερα μάς τό έγραψε ή Αγία Αίκατερίνη.

ΣΥΝΘΗΜΑ: «**Όλα για τόν Χριστόν!**»!

Τους μάρτυρες τους χαρακτηρίζει τό πνεΐμα τής θυσίας. Μένουν μέχρι τέλους πιστοί. Φωνάζουν με θάρρος «Χριστιανός είμι!» Τί λεβεντιά!

Μήπως μάς δίνεται ή εύκαιρία κι έμεις με ψηλά τό κεφάλι νά ποΐμε: «**Ναι είμαι Χριστιανός!**»!

Μερικές φορές κι έμας μάς είρωνεύονται. Με τόν ίδιο τίτλο: «Χριστιανοί», «Χριστιανόπουλα», όταν πάμε στην Έκκλησία ή κάνουμε τό σταυρό μας, «παιδιά του κατηχητικού» όταν δέν συμμετέχουμε στις φάρσες πού σκαρώνουν εις βάρος κάποιων παιδιών ή και καθηγητών... Νά μην ντρεπώμαστε γι' αυτό. Έντελώς αντίθετα. Νά τό θεωρούμε τιμή μας. Μάλιστα! Όπως καυχώμαστε πού είμαστε Έλληνες ή παιδιά τής τάδε... τιμημένης οικογενείας, πολύ περισσότερο πρέπει νά καυχώμαστε πού είμαστε παιδιά του Χριστού, όπαδοί Του, μαθητές Του.

Αλλά και νά τό δείχνουμε στη ζωή μας. Νά τό λέμε με καύχησι ιερή, νά τό χαιρώμαστε, νά τό υπερασπιζώμαστε, νά τό όμολογοΐμε και νά τό γράφουμε: Είμαι Χριστιανός. Ό Χριστός είναι τό ιερότώρο και άγιώτερο στη ζωή μας.

*Κι αν όλα τά χάσω, κι αν ένα μόνο μου μείνη στη ζωή,
αυτό είναι ό Χριστός, πού είναι τό παν, ή ίδια ή ζωή.*

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Πάνσοφε και παντογνώστα Κύριε, όμολογοΐμε ότι Έσύ είσαι ή πηγή τής αληθινής σοφίας και γνώσεως. Σε παρακαλοΐμε διδε και σ' έμας φωτισμό και πνεΐμα σοφίας για νά προκόπτουμε και νά έννοοΐμε την αλήθειάν Σου και τό θέλημά Σου. Διότι μόνον «τά ιερά γράμματα είναι τά δυνάμενα σοφίσει εις σωτηρίαν». Αμήν.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ο ΠΟΙΜΗΝ Ο ΚΑΛΟΣ, (Άδελφ, Θεολόγων ή «ΖΩΗ»), Από την ζωήν των Αγίων (Άρχιμ. Γεωργίου Ι. Δημοπούλου). ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Ό Σωτήρ. Προς την Νίκη, Λυδία.

